

„Мой Господарь, и кой го је турилъ да ми бжде Господарь? Ето що размышлявамъ азъ!—Какво право има той врѣзъ мене? И азъ съмъ чловѣкъ сжщо таквътъ какъвъ-то је и той! Азъ съмъ още подобрь чловѣкъ отъ него; азъ разбирамъ работи-ти по добръ отъ него, азъ си врѣшиъ работъ-тъ по добръ отъ него; азъ четъ по добръ отъ него; азъ пишъ по хубавъ отъ него; и съмъ ся научилъ на всичко това самъ си, и нѣма защо да му бждъ благодаренъ. Научилъ съмъ това противъ негово то желание. И сега какво право има той да мя прави сексанъ водовозный конь? да мя откъсне отъ работъ, кои-тъ самъ можъ да врѣшиъ, и по добръ отъ него, и да мя кара на таквъ работъ, кои въскый конь може да изврше? Той опытова; казва че иска да мя унизи да мя събори, и за това мя кара да врѣшиъ най тяжкы-ти най долни-ти най мръсни-ти работи!

» О Джорджъ, Джорѣжъ ты мя плашишь! Азъ никогы не съмъ ты чувала да думашъ такви думи, страхъ мя је да не направишь нѣщо грозно! Азъ разбирамъ добръ твоје-то чувство, нѣ охъ моиъ ти ся пази ся, бжди остороженъ заради мене, заради Гарри!

» Азъ съмъ былъ и остороженъ и трѣпчивъ; нѣ отъ день на день по зло, ни тѣло-то ни кръвъ-та не можтъ вече да теглятъ това нѣщо. Трѣси причи-

на да мя оскърби и да мя мъчи. Азъ ся надѣяхъ че ще мя остави въ покой, ако работъ добръ и че ще имамъ врѣмя по нѣкогы да четъ и да ся поучиъ въ свободни часове; нѣ колко-то по вече мя види че работъ, толкось по вече мя твари. Той говори, че ако и мльчиъ азъ, той види че въ тѣло-то ми сѣди дѣяволь-тъ и има намѣрение да го испжди. Скоро подирь нѣкой день той ще искочи нѣ така, гдѣ-то ниему самому не ще му ревне, или азъ съмъ збръкаль.»

Господи, що ще сторимъ? Продума Елиза наскрѣбена.

» Ето още вчера» каза Джорджъ, кога азъ товариахъ камъни на колата, той-зи младый-тъ Господинъ Томъ стоіаше тамъ и хлопаше съ камчикъ-тъ толкось близо до конь-тъ, гдѣ-то той ся оплаши. Азъ му ся помолихъ да прѣстане колко-то можихъ по любезно; той поченъ още повече. Азъ пакъ му ся помолихъ, той ся обрѣна къмъ мене и поченъ да мя пере. Азъ го уловихъ за рѣкъ-тъ, а той запищъ и зарита, и затече ся при баща си и му каза че съмъ го прибилъ. Той побѣснѣ и завька че ще мя научи, кой је господарь-тъ ми; заврза мя за једно дръво, и срѣза прѣчки за младый-тъ Господарь и му каза че може да мя бие до гдѣ са умори; и той така постъпи. О! азъ ще му припомниа всичко јединъ день! »

И лице-то му ся нахмари, очи-ти му залъщѣхъ толкось страшно, гдѣ-